

[Handelsministeren.]

da spørge: Hvor er Recepten, for at man kan faa den helbredende Medicin? Hvor er Forslaget fra de Konservative, der fører til en Rentelettelse som den, der her er foreslaaet? Eller er Forholdet det, at de Konservative som Parti slet ikke er med i Kravet om en Rentesenkning? Det kan ikke nytte noget at henvise til, at Pengeinstitutterne selv kan ordne Sagen, for de har ikke kunnet ordne den, de har ikke villet ordne den. Det er min Overbevisning — og ingen kan være i Tvivl om, at den er grundet paa de faktiske Forhold —, at en almindelig Rentesenkning kommer ikke frivilligt i dette Land, og at den maa gaa ud over dem, der skal have Renten, thi Samfundet kan ikke honorere Omkostningerne ved en gennemgribende Rentesenkning. Det lader sig ikke gøre, det er uoverkommeligt for Samfundet. Og det ved det konservative Folkeparti, det ved den ærede konservative Ordfører særdeles vel. Det maa blive Rentenyerderne, hvad enten der er Tale om Indskyderne i Banker og Sparekasser eller om Obligations-ejerne, der i det store og hele kommer til at bære Rentesenkningen. Det ved den ærede konservative Ordfører meget vel. Hvor der er Tale om en Sænkning af Renten for Milliarder, vil man forstaa, at den kun kan finde Sted derved, at de, der modtager Renten, kommer til at bære Omkostningerne ved Sænkningen.

Den ærede konservative Ordfører talte smukt om sin og sit Partis Villighed til under de kommende Forhandlinger i Udvalget paa uhildet Maade at søge tilvejebragt et fyldestgørende Resultat. Det kan i og for sig kun glæde mig, og det kan kun glæde alle, der er Tilhængere af at faa noget positivt gennemført i denne Sag. Lad os saa se, om der virkelig kan blive Tale om noget positivt under de Forhandlinger, der kommer, eller om vi, som Tilfældet var under Forhandlingerne i Folketingsudvalget, kun staaar overfor smukke Talemaader. Lad os nu se, om man kan gøre det bedre her i Landstinget, om den virkelige Lægedom, om den virkelige Læge for Ondet er til Stede.

Karakteristisk er det nu imidlertid under alle Omstændigheder, at de Konservative blankt afviser hele Lovforslaget, som dog paa saa mange Omraader indeholder Forslag om Foranstaltninger til Erhvervslivets Ophjælpning. Det konservative Folkeparti ignorerer faktisk, at der stilles betydelige Summer til Raadighed for det positive Arbejde, det nøjes med Kritikken og opstiller i Form af en særdeles voldsom Kritik et Værn for

Kapitalen. Men de Konservative glemmer, at den passive Kapital ikke lader sig bevare uden positive Erhvervsforanstaltninger, og til disse hører i dette Øjeblik billigere Penge, rigeligere Pengemidler, mere Villighed til Udlaan, lavere Rente for den, der skal betale Renten. Naar et Pund Smør kun koster 71 Ø., naar en Snæs Æg kun koster 70 Ø., naar et Slagtekreatur kun koster en ringe Del af sin normale Pris, naar Kornpriserne er, som de er, saa er det ugørligt at opretholde Troen paa, at Landbruget, saa længe disse Priser er gængse, kan forrente og afdrage de Milliardlaan, som Landbruget har stiftet. Det er muligt, at Tiderne ændrer sig til det bedre, det maa vi alle haabe paa, men indtil Ændringen kommer, er Foranstaltninger som de, her er stillet Forslag om, uomgængelig nødvendige. Den, der ikke føler og forstaaer dette, kan ikke med Udsigt til noget Held i sin Gerning optræde som Læge, thi saa er han ikke naaet til det afgørende i Lægens Gerning, nemlig at kunne stille Diagnosen. Naar man ikke kan stille Diagnosen, har man heller ingen Erkendelse af Sygdommens Karakter, og saa bliver det, selv om man har Lægeeksamen, alligevel kun Kvaksalvergerning, man udøver.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til det Lovforslag, som jeg har forelagt, og som her er til Behandling.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Stein) vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger i Anledning af hans Kritik af Forslaget. Man kan vel sige som almindelig Karakteristik af den ærede konservative Ordførers Tale, at han stillede sig paa de velerhvervede Rettigheders Grund, fortolket strikte: hvert Bogstav, hver Tøddel, hvert Komma ser den ærede Ordfører langt mere grant end den Virkelighed, som baade Kreditorerne og Debitorerne er nødt til at regne med. Jeg vil gerne herfra advare dem, der taler i samme Aand i denne Tid som den konservative Ordfører; mod at være for formalistiske, at spænde Buen for stramt, for saa udsætter man sig for den Fare, at Buen brister; og brister Buestrengen, da vil det vise sig, at den, som har talt mest patetisk om velerhvervede Rettigheder, har været disse Rettigheders daarligste Talsmand.

Den ærede Ordfører har selvfølgelig Ret i, at en omfattende Anvendelse af § 3 i det Lovforslag, jeg har forelagt, vil medføre en betydelig Forlængelse af Amortisa-